

ZUŠKOVINY

Měsíčník Základní umělecké školy Žatec, okres Louny

Ročník 18 • Číslo 2 • 1. dubna 2020 • Z d a r m a

Všem žákům, vyučujícím, rodičům a přátelům ZUŠ přejeme hodně zdraví a držíme jim palce v překonání tohoto nelehkého období!

Poznáš mě?

Tato rubrika se na stránkách časopisu objevuje již od září 2018. Na fotografiích z dětství našich vyučujících je vaším úkolem poznat kdo to je. Své tipy můžete psát na papírek, který pak vhodíte do krabičky s názvem rubriky, která je umístěna v košíku u hlavního vchodu do ZUŠ. **Nezapomeňte uvést své jméno a pak jména učitelů pod číslem fotky.** Ze správných odpovědí vybereme správně tipující, kteří získají sladkou odměnu. Tak hádejte - Poznáte je?

Foto č.15

Foto č.16:

V minulém čísle byly na fotkách tyto vyučující – č.13 K. Čoudková a č. 14 L. Kolmanová. Zcela správně odpověděla **Marie Daňková** a částečně správně odpověděli **Jakub Schmidt** a **Josef Holštajn**. Přijďte si pro odměnu k p. A. Urbancové do kanceláře!

Ze starých letopisů

Tato rubrika se na stránkách našeho časopisu bude objevovat po celý kalendářní rok 2020. Rádi bychom v ní zavzpomínali na ty, jimž vděčíme za to, že máme školu takovou, jaká je dnes. A jak říká klasik, trocha historie nikoho nezabije.. ☺

V Lidové škole umění v Žatci se stal v roce 1962 po odchodu Jaroslavy Chudobové ředitelem dosavadní učitel hry na housle Václav Malý. Z tohoto období je opět zachováno jen velmi málo informací o stavu a činnosti školy. Učitelský sbor byl pouze sedmičlenný. Do roku 1966 působil v tomto složení: výuku klavírní hry zajišťovali Vlastimil Kořistka, Helena Mojdlová, Marta Matějíčková a varhaník Jan Jindrák. Houslím vyučoval ředitel Václav Malý, hře na akordeon Petr Pichert. Zcela chyběla výuka dechových nástrojů a kytar. V této situaci rozšiřovat výuku o další estetické obory jistě nebylo jednoduché.

Jako první nehupební obor byl v lidové škole umění založen obor výtvarný, který v roce 1962 založil a vedl Otto Batala. Již po několika letech působení dosahovali žáci výtvarného oboru výborných výsledků, zásluhou Otto Bataly výtvarný obor získal obrovské renomé.

V roce 1966 odešel z LŠU Žatec Václav Malý a novým ředitelem se stal Jaroslav Kolařík, učitel houslí v LŠU Louny. Jak sám vzpomíná, po svém příchodu do žatecké LŠU byl téměř zděšen tristními podmínkami, ve kterých se vyučovalo. Prostory byly naprosto nevyhovující, učebny neodpovídaly požadavkům na výuku, např. v zimě museli sami učitelé ráno nanosít a nasekat dříví a zatápět, aby bylo možno vůbec vyučovat. Nový ředitel si tedy jako první a hlavní dlouhodobý cíl stanovil získat pro školu novou budovu, což byl úkol velmi obtížný. Dosáhl vybudování hudební síně pro vlastní potřebu školy i pro potřebu města, které zde pořádalo komorní koncerty. Byla vybudována svépomocí a hlavní zásluhu měl především učitelský sbor a někteří členové výboru Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ). Škola tak konečně měla prostor, který splňoval alespoň základní požadavky pro plnění cílů estetické výchovy dětí. V hudební síni byly učitelem Janem Jindrákem instalovány také varhany, které se škole podařilo získat ze zrušeného kostela.

Jeho dalším cílem bylo rozšíření hudebního oboru. V této době bylo velice obtížné sehnat do Žatce kvalifikovaného učitele. Velkým úsilím a také sjistou dávkou štěstí se Jaroslavu Kolaříkovi podařilo v několika letech učitelský sbor podstatně rozšířit. Přibýly dechové nástroje, kytara a sólový zpěv. Výuka byla dále rozšířena o další nehupební obor – do LŠU nastoupila Eva Batalová, která založila a vedla literárně dramatický obor. Celkem

tedy působilo v LŠU 12 pedagogů. Také počet žáků vzrůstal, v roce 1970 školu navštěvovalo 202 dětí.

Jaroslav Kolařík také znovuobnovil tradici učitelských koncertů. Tradicí se stala také spolupráce a společné koncerty s LŠU Litvínov a LŠU Rakovník.

Ve školním roce 1970 - 1971 vznikl Dětský pěvecký sbor LŠU Žatec, který vedla Julie Jindráková spolu s Vlastimilem Kořistkou.

Ve školním roce 1971 - 1972 se počet žáků školy zvýšil na 223 dětí. Svou činnost ukončil, bohužel, po odchodu Evy Batalové literárně dramatický obor (výuka tohoto oboru byla znovu zahájena až v roce 1981). Naopak velmi významnou událostí tohoto roku se stalo založení Žákovského dechového orchestru.

V následujících letech se škola stala významným představitelem kulturního života v Žatci a okolí. Reprezentativním tělesem školy se stal zejména Žákovský dechový orchestr. Ve školním roce 1972 - 1973 byla pořízena Československým rozhlasem v Ústí nad Labem veřejná nahrávka Žákovského dechového orchestru. Se souborem, který v tomto období čítal 37 členů, krátce vystupoval jako zpěvák Petr Kotvald. Žáci školy nadále dosahovali velmi dobrých výsledků v soutěžích LŠU, zejména v pěveckém, akordeonovém a houslovém oddělení, a pravidelně postupovali až do krajských kol. Prosazovat se začali také žáci dechového oddělení.

Ve školním roce 1973 – 1974 se řediteli Kolaříkovi podařilo konečně získat nové prostory. V souvislosti s panelovou výstavbou bylo tehdejším Městským národním výborem v Žatci rozhodnuto o zboření domů v Husově ulici, kde sídlila také LŠU. Škola byla proto přemístěna do uvolněné budovy ve Studentské ulici č. p. 1030, kde sídlí dodnes.

Ve školním roce 1975 – 1976 se znovu podařilo významně rozšířit učitelský sbor. Díky většímu počtu pedagogů bylo možné přijmout i větší počet žáků, nyní LŠU Žatec navštěvovalo již 382 dětí. Velkým přínosem se stala Zdena Kovářová, která v LŠU Žatec založila taneční obor.

V školním roce 1977 – 1978 vyučovalo na LŠU Žatec celkem 19 učitelů, z toho 6 externistů.

Ředitel školy Jaroslav Kolařík setrval ve funkci až do roku 1981, kdy se rozhodl z osobních důvodů ze školy odejít. Za 15 let pod jeho vedením škola udělala obrovský pokrok, v hudebním oboru bylo vyučováno všem nástrojům, vyučováno bylo také tanci i výtvarné výchově. Škola si vybudovala velmi dobré jméno, žáci LŠU Žatec obstáli i na úrovni krajské konkurence, v soutěžích pravidelně získávali přední umístění. Dá se říci, že v této době byl položen pevný základ k dalšímu úspěšnému rozvoji školy.

Po odchodu Jaroslava Kolaříka se 3. března 1981 stala novou ředitelkou Mgr. Anna Urbancová, která

začala vyučovat na částečný úvazek na žateckém gymnáziu a od září 1976 působila v LŠU Žatec.

Škola se ve školním roce 1981 - 1982 musela potýkat s nepříjemným problémem – nedostatkem aprobovaných učitelů. Vlastimil Kořistka byl pověřen funkcí vedoucího učitele v postoloprtské pobočce hudební školy. Interních učitelů zůstalo ve škole pouze 10. V postoloprtské pobočce kromě Vlastimila Kořistky působila také Hana Fáberová, která vyučovala hře na akordeon a hudební nauku. Zbytek učitelského sboru musel být doplněn externisty a důchodci, kterých bylo celkem 11. Nepodařilo se nalézt náhradu za učitelku zpěvu, což poznamenalo práci pěveckého oddělení a sboru. Škola navíc nebyla v dobrém stavu po stránce administrativní. Nová ředitelka tedy nastupovala do funkce za nepříliš optimálních podmínek.

Jelikož byl ze strany tehdejšího Krajského školského odboru kladen požadavek, aby byla škola tzv. plně organizována, což znamenalo zajištění výuky všech čtyř oborů, obnovila ředitelka Anna Urbancová v roce 1981 literárně dramatický obor (LDO), který zpočátku také vedla. Na počátku se do přípravného oddělení LDO přihlásilo 20 žáků. O rok později byl tento obor otevřen také v postoloprtské pobočce, kde se výuky ujala Eva Vinterová. Zpočátku byl rozvoj nového oboru limitován rozsahem úvazků obou vyučujících, přesto se však žáci literárně dramatického oboru velmi brzy zapojili do veřejných vystoupení školy, buď s vlastním připraveným programem anebo uváděli jednotlivá hudební čísla koncertů. V dubnu 1981 byla zahájena úprava učebny hudební nauky a také rekonstrukce suterénních prostor pro výtvarný obor.

7. prosince 1981 se konala zahajovací zkouška společného pěveckého sboru dětí z mateřských škol a žáků LŠU, který dostal název Klíček. Podařilo se také zachovat část bývalého pěveckého sboru při LŠU, dříve vedeného Julií Jindrákovou a Vlastimilem Kořistkou, a to díky sloučení se sborem při DK ROH EPL Louny Kvítek. Oba sbory se poprvé sešly na společném soustředění v Kašperských horách.

Ve školním roce 1981 – 1982 se počala po několikaleté stagnaci dobře rozvíjet také činnost pobočky školy v Postoloprtech. Velkou měrou k tomu přispělo rozšíření učitelského sboru. Celkem zde nyní vyučovali 4 učitelé, z toho 2 externisté. Školu navštěvovalo celkem 60 žáků.

Ve výtvarném oboru byly započaty přípravy pro techniky práce s hlinou. Velký důraz při výuce byl kladen zejména na vhodnou motivaci žáků, pozornost byla věnována také mezioborovým vztahům – žáci výtvarně zpracovávali výkony spolužáků v hudebním a tanečním oboru, pro spolužáky z literárně dramatického oboru zhotovili papírové a textilní maňásky a loutky.

V tanečním oboru se výuka zaměřovala kromě lidových a klasických tanců na zvládnutí prvků moderní gymnastiky. Cílem bylo vypěstování dokonalé pohybové techniky a zvládnutí estetických zásad platných pro gymnastický pohyb.

V rámci literárně dramatického oboru byla výuka zaměřena na kolektivní dramatickou hru a na uvádění školních veřejných akcí. Rozvíjena byla i samostatná literární tvorba dětí. Výuka však byla omezena vzhledem ke skutečnosti, že literárně dramatickému oboru vyučovala pouze ředitelka školy Anna Urbancová.

Ve školním roce 1984 – 1985 byla podstatně rozšířena výuka literárně dramatického oboru, externě byla přijata zkušená učitelka Eva Kaderková.

Ve školním roce 1985 – 1986 tvořil učitelský sbor 13 interních a 9 externích učitelů.

Ve školním roce 1988 – 1989 získal významnou posilu taneční obor, do LŠU nastoupila Ivana Fábryová, která tento obor obohatila především o folklorní tance, a která ve škole působí dodnes.

V roce 1990, po změně politického režimu v zemi, byly lidové školy umění přejmenovány na základní umělecké školy. Základní umělecká škola v Žatci navázala po revoluci v roce 1989 na předchozí úspěšnou činnost a i v nových tržních podmínkách dokázala pokračovat v růstu a neustálém zvyšování kvality výuky. V roce 1993 škola získala právní subjektivitu a jejím zřizovatelem je Město Žatec. Od 6. ledna 1993 se osamostatnila dosavadní pobočka ZUŠ v Postoloprtech.

pokračování v dalším čísle

Představujeme absolventy školního roku 2019/20:

Šárka Tycová

Šárka je absolventkou I. cyklu a prošly jsme spolu za těch sedm let výšiny i údolí. Do toho prvního baťůžku bezpochyby patří úspěšná účast v soutěži ZUŠ před třemi roky, kdy Šárka získala v okresním kole 1. místo. Dodnes si na její velice přesvědčivý a krásný výkon, který mimo jiné zahrnoval i Bagatelu od našeho pana učitele a skladatele, jehož skladby nechybí na žádné klavírní soutěži, Milana Dlouhého,

pamatuji. Šárka je děvče mnoha zájmů, dlouhá léta byla mažoretkou, hraje volejbal, od kterého ji neodradilo ani množství úrazů, zpívá ve sboru, maluje, má ráda přírodu a zvířata. Ve škole ji baví i matematika. Čím by chtěla jednou být, ještě neví, ale vzorem je pro ni maminka.

Romana Olivíková

Karel Korf

Karel nastoupil do naší školy v roce 2011 do přípravného studia na zobcovou flétnu. Teprve v loňském roce se rozhodl přestoupit na saxofon. Toto rozhodnutí mu vlilo novou krev do žil, začal se znovu pilně připravovat na hodiny a snaží se o to, aby se co nejdříve mohl zařadit po boku ostatních saxofonistů do komorní hry a do orchestru The Little bit Band.

Aleš Musil

Tomáš Hégr

Tomík patří mezi dramaťáky už 8 školních let. Z malého klučíka se proměnil v mladého muže, studenta gymnázia. Co se ale nezměnilo, je, že je Tomík skvělým dramaťáckým parťákem pro své kamarády v souboru, že je milý a ochotný, nikdy nezkaží srandu, a je to asi až v nevíře, ale Tom nikdy za ty dlouhé roky nezazlobil. Z očí mu sice koukají rarášci a umí vymýšlet pěkné lumpačiny, ale co si pamatuji, nikdy jsem se na něj nemusela rozzlobit nebo ho nějak usměrňovat. Čeho si ale na Tomíkovi nejvíc cením, je, že se nebojí výzev. Když si v souboru rozdělujeme role v představení a zbude tam role, kterou nikdo nechce (zpravidla proto, že se v ní hodně mluví nebo se v ní hodně hraje), tak se jí Tomík nezalekne a vezme si ji.

Moc si (Ti) Tomí přejí, aby ses nikdy ničeho nezalekl jako dosud, a využil svých rarášek co jen to jde. Ti Tvoji totiž mají velkou moc.

Radka Jandíková

Šarlota Borovská

Když Šarlí nastoupila v roce 2013 do ZUŠ, byla to taková malá hezká holčička oblékaná jako panenka. Nosila to, co by si přála nosit většina ženských veřejně, ale nemá na to dost odvahy, protože je to křiklavě hezký, načančaný a působí to až kýčovitě, jako z pohádky, a Šarlí to jako malá nosila hrdě a pyšně všem na odiv.

Hráčsky mě občas neposlechla, a tak si vytvořila pár nešvarů, se kterými se potýká dodnes. Například odpor k metronomu nepřekonala doteď, ale vyspěla. Vyzrála hráčsky. Je muzikální. Je na ni spoleh jako na málokoho. Je jednou z nejdůležitějších součástí kytarového orchestru i mé kytarové třídy. Je schopná, trpělivá, chytrá, empatická, hodná, prostě výjimečná. Myslím, že na ni mohou být rodiče pyšní, alespoň

tak, jak jsem na ni pyšná já jako na svého nejlepšího žáka.

Jen z těch oblečků nevyrostla a hrdě a pyšně je nosí dál na odiv, akorát ve větších velikostech a já jí to hrozně závidím. Občas mám touhu říct: „Šarlí, půjč mi to, já si to zkusím“ ☺.

Lucie Kolmanová

Simona Kicová

Simča nastoupila do přípravné hry na housle ve školním roce 2012/2013 k paní učitelce Emilii Filippiové ve svých sedmi letech. S paní učitelkou se rozloučily v pátém ročníku, kdy už měly za sebou významné úspěchy jako 1. místo v okresním kole soutěže ZUŠ (v roce 2014), nebo 2. místo v krajském kole soutěže ZUŠ (v roce 2016). Poslední dva roky před absolvováním prvního cyklu hry na housle dochází Simča ke mně, a tak pracujeme na dalším rozvíjení jejích hudebních dovedností. Mezi hlavní přednosti žákyně patří spolehlivost, hudební talent a nadšení pro učení nových skladeb. Budu moc rád, když se Simča rozhodne pokračovat dále v druhém cyklu.

Vít Pošmurný

Jakub Hrušovský

Do základní umělecké školy nastoupil v září roku 2010 do třídy pana učitele Růžičky. Zpočátku se věnoval hře na zobcovou flétnu a v roce 2011 přestoupil na trubku, se kterou v roce 2015 ukončil první cyklus absolventským koncertem. Současně se také věnoval tanci u paní učitelky Fábryové.

Zároveň s absolvováním na naší umělecké škole dokončuje studium na Střední průmyslové škole v Chomutově v oboru programátor. Ve svém volném čase se také věnuje streamování na twitchi, kde se snaží každého rozesmát a zlepšit tak den nejen sobě, ale také jeho divákům.

Účinkuje v souboru komorní hry Q-5, se kterým se účastní akcí pořádaných základní uměleckou školou.

Libor Růžička

Miroslava Dušková

zahájila svoji docházku do tanečního oboru v září roku 2012 ve třídě p. uč. Ivany Fábryové. První roky se věnovala tanci s hůlkou. Mirka byla a je velmi hodné dítě se svědomitým přístupem k veškeré probírané látce. Po dvou letech zatoužila učit se orientálním tancům a přešla do souboru Šeherezády, kde tancuje dosud. Můžu říci, že zde se Mirka našla. Od začátku ji tenhle druh tance viditelně bavil a věnovala se mu s plným nasazením. Je úžasně pohyblivá, ohebná a orientální taneční prvky jí nedělají žádný problém. Svým tancem a výrazem vyniká a je vzorem pro mladší žáčky. Přeji jí, aby ji tancování nadále bavilo a věřím, že bude pokračovat ve studiu II. stupně TO.

Ivana Fábryová

Zuzana Hamouzová

Výtvarný obor začala Zuzka navštěvovat zároveň se vstupem na základní školu. Proto mohu napsat, že ji znám opravdu od malička. Její zájem o výtvarku postupně stoupal a zůstává studiu výtvarky věrná, i přes svůj velký zájem o volejbal. Proto jsem přesvědčena, že ji umění a láska k němu bude provázet celý život. Její práce se objevují na každoročních výstavách výtvarného oboru, na různých výzdobách, v Zuškovinách, zúčastňuje se soutěží.

Iveta Mynaříková

Andrea Ešlerová

V ZUŠ je již od malička. Nastoupila v roce 2009. Je absolventkou 1. stupně. Celou docházku se věnuje mažoretkám, později twirlingu, ale také tančila společenské párové tance.

V současné době měla své největší úspěchy, protože se na mistrovském poháru v twirlingu v kategorii povinné sólo, taneční sólo s hůlkou a taneční duo umístila v kategorii senior na 1. místě. To znamená, že si ze Dvora Králové přivezla tři zlaté medaile. Je to výsledkem její soustředěnosti, houževnatosti a poctivosti v tréninku.

Lenka Turková

Simona Fialová

Výtvarný obor začala Simča navštěvovat ve třetí třídě základní školy. Nyní je absolventkou prvního cyklu. Mám velkou radost, že výtvarce zůstává věrná i po přechodu na víceleté gymnázium, a i přes svůj zájem o další mimoškolní aktivity. Patří mezi mé šikovné výtvarnice, o tématech přemýšlí a je schopná k nim přispívat vlastními nápady. Její práce se objevují na každoročních výstavách výtvarného oboru, v kalendáři ZUŠ, v Zuškovinách, zúčastňuje se soutěží. Pevně věřím, že Simonka zůstane výtvarnému oboru věrná i při studiu druhého cyklu.

Iveta Mynaříková

Recenze:

Zamyšlení jak strávit volný čas

Tento čas nahrává celkovému zpomalení a pokusům poslechnout si něco, co má více než 3 minuty!:-) Hudební skladatel, spisovatel, pedagog, klavírista a neúnavný popularizátor hudby, švagr hudebního skladatele Petra Ebena a strýc herce a moderátora Marka Ebena, pan Ilja Hurník (1922 – 2013) v roce 1972 vydal na osmi gramofonových deskách svoje Umění poslouchat hudbu. Byl to jeho nadlouho poslední velký projekt, neboť poté upadl v nemilost pro své politické postoje.

Supraphon v r. 2004 tento cyklus opětovně vydal na CD Věroslav Němec, muzikolog a hudební publicista k tomu píše: „Více než třicet let, které od té doby uplynuly, neubralo tomuto jedinečnému projektu na kvalitě ani v nejmenším. Ilja Hurník nás provádí hudebním světem vlídně, přátelsky, zasvěceně a přitom s humorem, věcné informace omezuje na nejnutnější míru, hudební ukázky dává velmi opatrně, aby posluchače neodradil, ale spíše aby vzbudil chuť k dalšímu hledání a zkoumání. Dozvíme se tu, co všechno vlastně hudba umí, z čeho se dělá a jaké jsou její výrazové prostředky, jaké možnosti má skladatel, jaké interpret. Co chvíli pak Ilja Hurník zaměstná posluchače nějakou hádankou, co chvíli zpestří svůj výklad pohádkou, či spíše bajkou, v níž se hudební nástroje chovají jako lidé (pohádky vypráví okouzlivícím způsobem **Karel Höger**)“. Lepší pozvánku ke koupi, bohužel už jen ve formátu MP3 si těžko lze představit.

Romana Olivíková

Nebojte se klasiky!

Hudební škola 1 - 8 představuje komplet CD vydané Supraphonem svět vážné (rozumějte vážně míněné, nikoli vážné jako vážné – vždyť v hudbě nacházíme tolik humoru!) hudby. Celým cyklem provázejí herci Vanda Hybnerová a Saša Rašilov. Audiokniha je určena dětem i rodičům, ideálně při společném poslechu. Obsahem jsou profily s hudebními ukázkami českých i světových skladatelů - Smetany, Dvořáka, Martinů a Janáčka, Bacha, Čajkovského,

Beethovena a Mozarta. Na to navazují díly Nebojte se klasiky! Hudební škola 9 - 12 - audiokniha obsahuje 4 dramatizace slavných oper a Nebojte se klasiky! 17 - 20 Hudební nástroje s povídáním o hudebních nástrojích s ukázkami slavných děl. Nový komplet populární edice, která uvádí do světa klasické hudby trochu neklasicky, ale o to zajímavěji. Smyčcové nástroje aneb Koňská ohánka tisíckrát jinak, Žesťové nástroje aneb Jak troubí potrubí, Dřevěné dechové nástroje aneb Kdo je dutý jako dřevo a Bicí nástroje a klavír aneb Uhod' hřebíček na hlavičku. Vše dostupné z eshopu vydavatelství Supraphonu.

Romana Olivíková

Jarní povídání

V minulém čísle Zuškovin vyšel článek o Masopustu, masopustních zvycích, a protože máme jaro, tak si dnes můžete přečíst něco o období blížícího se jara, o období, které následuje po skončení masopustu.

Popeleční středou, která následuje po posledním masopustním úterý, začíná po dobu šesti týdnů před Velikonocí **půst**. Velikonoce jsou v křesťanském světě spojeny s Ježíšem Kristem, všeobecně jsou pak slaveny jako svátky jara. Postní období má 6 postních nedělí, které mají nejen své názvy, ale také různé pokrmy a zvyklosti.

1. postní neděle – Pučální (Pučálka, někdy Pražná) – název má podle naklíčeného (napučeného) a pak opraženého hrachu (nebo zrn obilí), který se v ten den jedl.

2. postní neděle – Černá (Sazometná) – podle barvy oděvu, který se v půstu nosil a podle úklidu (smýčení).

3. postní neděle – Kýchavá – podle pověry, že člověk si kýcháním upevňuje zdraví.

4. postní neděle – Liščí nebo Družebná. Matka tajně napekla preclíky, navlékla je na tolik proutků, kolik měla dětí, proutky svázala pentlí a ráno rozvěsila na stromy. Dětem se řeklo, že běžela kolem liška s preclíky na ocase a poztrácela je. Družebná – lidé se v tento den mohli na chvíli sejít, povесelit a něco popít.

5. postní neděle – Smrtná – V tento den se obřadně vynášela Smrtka (Morena, Smrtholka, Mařena, Morana), která symbolizovala zimu, nemoci, smrt. Obchůzka byla záležitostí mladých, převážně děvčat, které za zpěvu nesly figurínu oblečenou v ženských šatech, za vesnicí ji zapálily a hodily do vody na znamení konce zimy.

6. postní neděle – Květná – byl to den svčení ratolestí – svázané proutky z narašené větve lísky, lípy, jívy (kočičky) a snítky jedle, ozdobené červenými mašlemi. Tyto ratolesti, posvěcené v kostele, měly mít magickou ochrannou moc. Na Květnou neděli také obcházely dívky hospodáře **s létečkem** – vajíčky, mašlemi, papírky a nabarvenými vejci, nazdobenými narašeným stromkem. Stromek sloužil k magické ochraně úlů. Po této neděli pak nastává velikonoční – **pašijový týden**.

Modré pondělí – na oltář v kostelech se pokládala modrá látka.

Šedivé nebo také Velké úterý – bylo určeno pro úklid, poslední den, kdy se lidé mohli dosyta najíst.

Škaredá středa – byla také ve znamení úklidu a vymetání sazí. Kdo se mračil (škaredil) tuto středu, mračil se pak celý rok. Je také ve znamení honění Jidáše, který zradil Ježíše Krista.

Zelený čtvrtek – byl již ve znamení půstu, nesmělo se maso, jen zelenina (zelená strava), aby byl člověk po celý rok zdravý. Lidé neměli nic půjčovat a hádat se mezi sebou. Večer při mši naposledy zazněly kostelní zvony, pak umlkly až do Bílé soboty, protože symbolicky odlétly do Říma, aby je papež posvětil. Místo nich se ozývaly klapačky a řehtačky, s kterými po vesnici běhali chlapi.

Velký pátek – byl dnem nejpřísnějšího půstu, v kuchyni se nesmělo nic vařit, platil i zákaz cokoliv dělat se zemí (polní práce). Podle lidové tradice to

byl jediný den v roce, kdy země otevřela cestu k pokladům.

Bílá sobota – poslední den půstu. Název má podle bílých pláštíků středověkých novokřtěnců. Zvony se opět rozezněly. Před kostelem se zapaloval obřadní oheň, ohořelé uhlíky byly ceněny jako ochrana proti požáru a často se vkládaly do základu nové stavby.

Hod boží velikonoční (velikonoční neděle) – je významným církevním svátkem. Na ranní mši se posvěcovaly pokrmý. Světilo se i vajíčko a rozdělilo se pak podle počtu členů rodiny, aby se zajistila soudržnost celé rodiny.

Velikonoční pondělí (Červené) – pomlázka, binovačka, šmerkust, šmigrúst, šlaháčka, mrskačka...je důležité hlavně z lidového pohledu. Chlapci a muži od rána „pomlazuji“ dívky a ženy spleteným čerstvými narašenými ratolestmi, aby jim předali prostřednictvím jarní mízy zdraví, mládí a krásu. Na některých místech Moravy a na Slovensku omlazování vylepšují poléváním studenou vodou. Bývají pak odměněni nabarvenými vajíčky, na pomlázku navázanými mašlemi a pohoštěním. Nejoblíbenější a nejčastější barvou vajíček je červená. Je to barva lásky, optimismu, tepla, života, barva krve i ochrany člověka, stavení a domácích zvířat. Těm se při vyhánění na první jarní pastvu vázaly červené stužky. Vajíčko z lásky darované mělo být vždy červené.

(Čerpáno z knihy *Kamilly Skopové – Hody, půsty, masopusty... z Národopisné encyklopedie, vydané Masarykovou univerzitou Brno a z internetu.*)

Ivana Fábryová

Co se chystá:

V letošním roce se konala okresní kola soutěž ZUŠ v těchto nástrojích: hra na klavír, čtyřruční hra na klavír, hra na kytaru, komorní hra kytar, hra na

smyčcové nástroje, orchestrální hra. Na všechny se naši žáci pilně připravili a bohužel, krajská kola již neproběhla z důvodu mimořádného opatření a uzavření škol.

Ze stejného důvodu **ODPADAJÍ** všechny akce, které se měly konat v měsících duben a květen 2020.

Červnové akce zatím platí, ale konat se budou podle toho, jak se bude vyvíjet situace v celé republice dál.

O akcích, závěrečných zkouškách a veškerém dění ve škole budete informováni na nástěnce školy a na našich webových stránkách: www.zuszatec.cz.

Dále bychom vás chtěli pozvat na **Den otevřených dveří**, který se bude konat dne **15.9.2020**.

Také na **Koncert učitelů**, který byl přeložen na **13.10.2020**, a který je u našich žáků velmi oblíben, protože se v něm „přehazují role“. Trému na jevišti mají pro změnu učitelé, kteří navíc bývají sami překvapováni různými úkoly, o kterých předem nic netušili.

Oceněný žák:

HO:

Ema Brdičková

Jan Burda

Amálie Dolejšová

Adéla Honzátková

Simona Krejčí

Adam Lóška

Barbora Wagnerová

Nikola Michalčíková

Viktorie Ertlová

Štěpán Tyc

Arnošt Gunár

Dora Gondeková

Filip Parpel

Ondřej Daněk

Veronika Šlancová

Martin Svoboda

Nela Dubová

Tomáš Roušar

Eliáš Koníček

Sára Eliášová

Viktorie Fabiánová

Jan Kuneš

Hledáme šikovné fotografie z řad našich žáků, kteří by se chtěli na dokumentování našich akcí podílet svými fotografiemi. Autory vždy uvedeme v časopise. Pokud máte zájem, přijďte se o tom domluvit s paní Alžbětou Urbancovou ☺

Termíny písemných prací hudební nauky a multimedií

Na základě mimořádné situace dochází ke změně organizace psaní testů z HN a Multimedií. Písemnou práci si žáci, kteří byli osvobozeni od pravidelného docházení do výuky hudební nauky napíší v termínu: **15. – 19. 6. 2020 u svých třídních učitelů.**

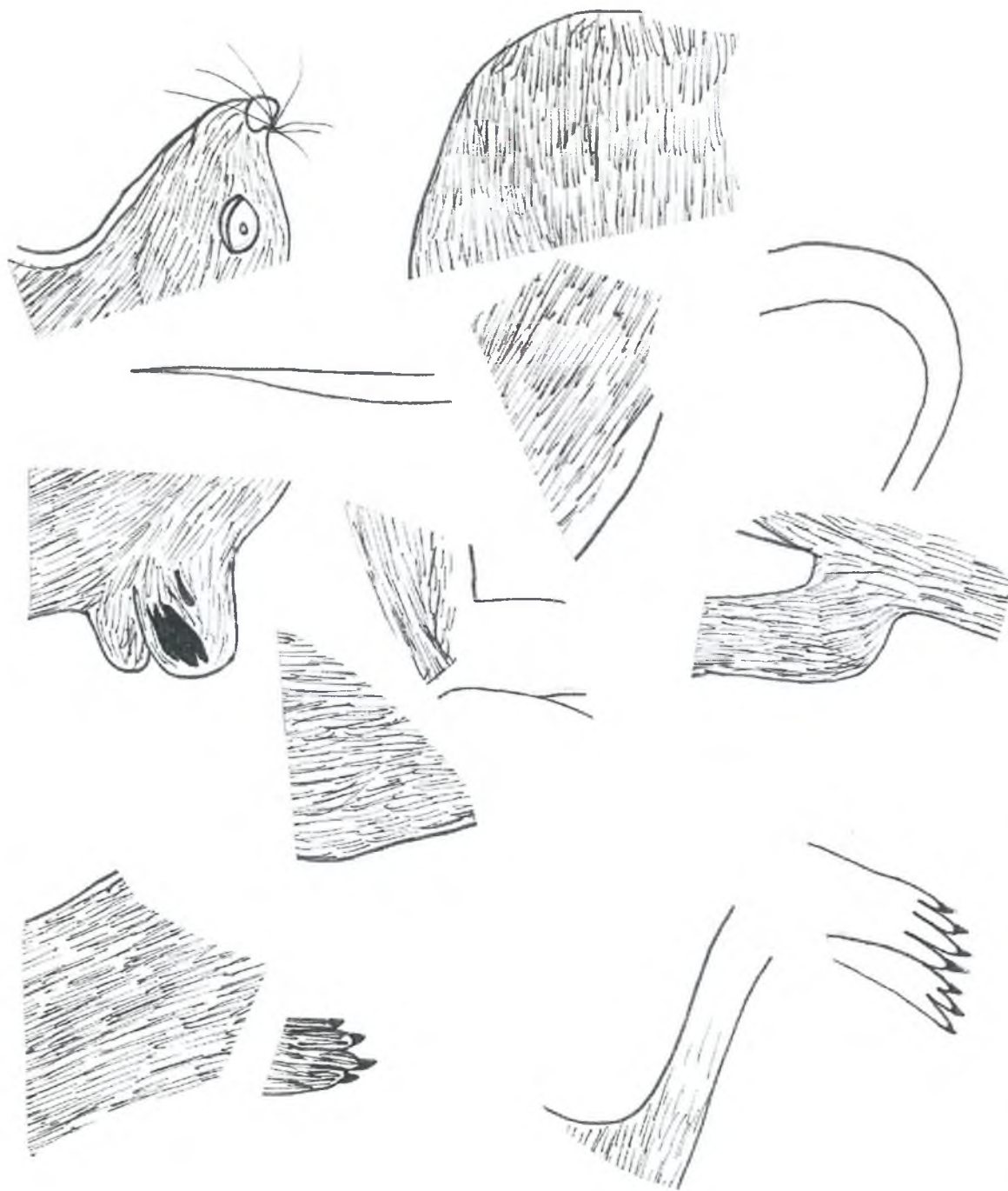
Na **konzultace** se mohou žáci dostavit do výuky HN i Multimedií v týdnu od **8.- 12.6.2020**.

Kdo se nedostaví k testům, nebude včas hodnocen a bude muset vykonat komisionální zkoušku!!

Hrátky s obrázky

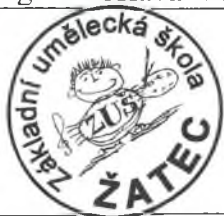
Tato rubrika je nová, ale vlastně ji znáte.. Každý rok se střídá VO a LDO v tom, kdo si pro vás připraví něco zajímavého. V letošním roce to bude ze šuplíku VO, takže název rubriky je jasný.

Sestavíš obrázky? ☺

Sponzor školy:

Ing. Miroslava Vernerová, MUDr. Marie Storčáková, HANZL ELEKTROMONTÁŽE s.r.o., Jánošíkovi s.r.o.

ZUŠKOVINY – čtvrtletník Žatecka. Místo vydání, tisk a vydavatel:

Základní umělecká škola Žatec, okres Louny, IČO:477 86 825

Evidenční číslo: MK ČR 14061

Odpovědný redaktor: MgA. Alžběta Urbancová

Adresa: Studentská 1030, 438 01 Žatec, tel.:415 740 368, zus@zuszatec.cz

